

Uredništvo in upravlništvo:

Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročilna lista:

Celo leto	12 K
Pol leta	6 K
Četrt leta	3 K
Mesečno	1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 1.

Maribor, dne 2. januarja 1911.

Letnik III.

V tretjem letu.

Z današnjo številko stopamo v tretje leto. Ni ravno veliko in imponujoče to število in ne moremo se še prištevati med časnike, ki imajo za sabo častljivo število let. Smo še v mladostni dobi, prekoračili smo še komaj prve, početne težkoče in sitnobe. Čeprav je pa število naših letnikov še zelo malo, se nam vendar ni treba sramovati. Ne po starosti, ampak po tem, kaj je dosegel v svojih letih, se presoja vrednost posameznika. S ponosom pa mi lahko povdarjamo, da smo v kratkih dveh letih svojega obstoja dosegli prav mnogo uspehov.

Ko smo stopili na plan, smo zadeli na dva nasprotnika: potujčevalni liberalizem in izdajalsko nemškutarstvo. Ohlo in predržno so nastopali mladi, še negodni liberalci. Na mah so si hoteli priboriti ves spodnji stajer in obnašali so se kakor „rešitelji naroda.“ Sramežljivo in skrivoma so podpirali te sirokoustne mladiče zastareli slogaši. Že od nekdanj ti gospodje niso marali slovenskega ljudstva in njegovega globoko-verskega prepričanja. Njihova notranjost je bila vsa prežeta brezverskega svobodomiselsva. Mrzelo jih je, ko so videli vernost našega ljudstva, a niso se upali pokazati prave barve. Ko so pa nastopili vihravi in donkišotski liberalni mladinci, so jim bili dobrodošli. Z vsem svojim vplivom so se postavili za nje in podprli so jih tudi gmotno. In upov polno se je pričela liberalna gonja.

Drugi nasprotnik, nemškutarstvo, je bil pred dvema letoma še bolj tih in miren. Razjedal je sicer našo narodno individualnost in ji grozil s poginom, a ni delal še s takim velikim in silnim aparatom kakor sedaj. Bil je uverjen, da smo zapisani smrti in bo on v doglednem času lahko stopil preko naših grobov do sinje Adrije. Ni pričakoval take odporne sile kakor se javlja sedaj. Zato je tudi s svojimi napadalnimi sredstvi bolj štedil.

In započel se je bojni ples. Korajžno in ognjevito smo stopili v prvo bojno vrsto. Svetost načel, ki smo si jih zapisali na naš prapor, nam je dajala neizčrpno moč in nikdar nismo omagovali. Težak in pa vroč je bil včasih boj, a mi se nismo nikdar umikali. Pogumno in spretno smo si korakoma priborili nasprotni teren. Seveda, boj še daleko ni končan. Mogoče je celo sedaj težji in nevarnejši, kakor kdaj prej, toda razmerje med nasprotnimi tabori se je izpremenilo. Mladoliberalizem, v začetku ves prešeren

in domišljav, leži sedaj v zadnjih vzdihih. Političnega ugleda si itak ni mogel nikoli priboriti, sedaj pa grozi popolni polom tudi njegovi gospodarski organizaciji, s pomočjo katere je dosedaj politično vsaj vegetiral. Hitro in nepričakovano so se sicer razblinile liberalne sanje, doletela jih je pa le zaslužena kazen. Rojen v hinavstvu in ovinkarstvu je naš štajerski liberalizem vsaj v začetku kazal nekoliko narodnega čuta, sedaj, ko mu je šla že voda v grlo, se pa ni ženiral iskati zaveznikov tudi med najhujšimi nemškutarji. Bili so časi, ko nismo imeli dveh nasprotnikov, ampak samo enega: združene liberalce in nemškutarje. To ljubimkovanje je narodni čut slovenskih liberalcev tako skvarilo, da so se v najvažnejših vprašanjih, kakor obstrukcija v Gradcu, opirali na nemškutarstvo. Popolni in vsestranski polom je najprimernejše plačilo za tako početje.

Kakor pa z veseljem beležimo nazadovanje svetohlinskega liberalizma, tako nas kliče na delo in na stražo državno nemštvo in njegov protinaravni izrodek posilinenštvo. Naši oholi sosede Nemci so spoznali, da je njihovo pričakovanje o prostovoljni naši smrti jalovo, da hočemo in moremo živeti na počebovani zemlji in navalili so se na nas z vsemi silami. Südmarka meče radodarno in razišno tisočake v naše ozemlje in šulferajnske šole rasejo kakor gobe po dežju. Kakor kažejo vsa znamenja nas čakajo v bližnji bodočnosti vroči in odločilni boji z našim krvnim nasprotnikom. Mi bomo postavili vse naše moči v službo svete narodne stvari. Neizprosno in pogumno bomo dvigali slovenski prapor, okrog katerega bomo zbirali pošteno slovensko ljudstvo.

Končamo: Časi so resni. Naša narodna individualnost je v nevarnosti. Skrajni čas je, da opustijo vsi dobromisleči krogi vsako slepomišljenje s svobodomiselsvom in podobnim blagom, kajti izpodkopavanje tal katolicizmu pomenja propagando za protestantizem in lutrovstvo je identično z vsenemštvom.

Cesar obolel.

Razburjenje je vzbudila včeraj po širni Avstriji novica, da je cesar na lahno obolel. Sprejemi na novega leta dan so bili odpovedani, gratulacija nadvojvod je morala izostati, in cesar se včeraj ni peljal v dvorec, ampak ostal v Schönbrunn. Dobil je lahek nahod, toda brez vsake vročice in brez najmanjšega kašlja.

kljunček rumen in nogice tanke kakor žica. Skakala je z vejice na vejico.

„Ptiček, ptiček“, zaklical je fantek in željno stegnil rokič proti oknu.

„Pojdi k meni“, se mu je zdelo, da mu pravi taščica, dvakrat, trikrat, da to ponavlja in vsakokrat — kakor da bi se Karleku poklonila.

Karlek se je zagnal proti oknu.

„Ptiček, ptiček — pojdi sem k meni“, klical ga je in on radostno v sobico.

Muha je zletela mimo okna. Taščica se je spustila za njo, dva, tri krožke napravila, pa jo je že imela v kljunčku in jo trdno držala ter se vsedla z njo na okence.

Pogledala je notri. Oh, kaj je tam bilo muh! Doma v svojem gnezdu imela pa je pet gladnih mladčev, ki so ji neprenohoma držali nasproti vrata in večno odpirali gladovne kljunčke.

„Ptiček, pojdi k meni“, zaprosilo je dete znova nežno in taščica je zagledala v sobici veliko, debelo muho.

Brez pomisleka zagnala se je naprej, Karlek pa je strme gledal, kako je ptiček letal po sobici, lovil v letu muhe, tako da mu kljunček ni več zadoščal. Tu se je naglo obrnil in izginil s plenom skozi okno.

„Ptiček, ptiček, vrni se k meni“, prosilo je zopet dete, toda zaman.

„Kam pa je odletel, kje pa je?“ vrtelo se je po glavi mladega dečka.

„Poglej za njim“, svetoval mu je glas in Karlek je že vlekel edini stol k oknu.

Dolgo se je z njim trudil, toda končno ga je vendar privlekel k oknu, splezal nanj, postavil se in se zgrabil z rokičami za okvir, ravno na tem mestu, kjer je prej sedel ptiček.

„Ptiček — ptiček“, zaklical je Karlek in gledal okoli.

Ptička ni bilo.

„Skril se mi je — a najdem ga“, rekel je pogumno deček in že je vzdignil nogico na okno.

„Kje pa si, ptiček?“, vprašal je še enkrat ter se vsedel na okno.

Sedaj se mu je zazdelo, da ga je zagledal na drevesu na levi strani, naklonil se je bolj — še bolj — v tem trenutku pa je zakričal in zginil.

Vejja se je zazibala — in spodaj na kamenju in razbitih črepinjah ležalo je mrtvo dete z razčesnjeno glavico.

Za teden dni sta se zopet sešli v sodnijski sobi „število tri“ tožeči se stranki.

Spor je postal vsled otrokove smrti docela brezpomemben.

Karel Bradač je slavil po treh nedeljah svojo svatbo.

Rozo Rubešovo so zaprli dva dni, ker ni dovolj skrbno gledala na otroka, — pa se je potem odselila, Bog ve kam.

Vsem je otrok pomagal — s svojo smrtjo — kakor da bi jih baje odkupil iz spora — jeze in — skrbi.

Kristus 20. stoletja.

V prvi polovici meseca novembra je priredilo društvo „Akademischer Rede- und Leseverein christlicher deutscher Studenten“ prijateljski večer, na katerem je razpravljal znani nadškof Josip Teodorowicz aktualno temo: „Die Halben und die Ganzen.“ Ker je snov tega temeljitega predavanja zelo primeren modernemu času, povzemimo glavne misli njegovega izvajanja.

Boj za Kristusov problem je stopil prav v zadnjem času v nov štadij. S Kristusom se ne pečajo samo teologi, kristalnočista osebnost in vzvišen nauk

PODLISTEK.

Taščica.

(Češki spisal J. Š. Baar.)
(Koniec.)

Včasih je jokal žalosti, včasih vrtal in kobacal v srajčici po kamrci, tako dolgo, da je našel piskrček kave z nadrobljenim kruhom — svoj borni zajutrek.

Pa se je zopet igral, največkrat s švabi, ki jih je bilo v mokrotni sobici prav mnogo. Vedel je za kote, ki se v njih po dnevu skrivajo, strašil je in se veselil, ko so bežali pred njim na vse strani.

Tudi danes zjutraj, ko si je oči pomel in se razgledal po sobici, je spoznal, da je zopet sam.

Začel je grozno plakati, toda vsa hiša je bila gluha. Samo nekje v hlevu se je žalostno oglasilo odstavljeno tele in na verigi pripeta mati mu je z globokim, zateglim mukanjem odgovarjala.

Karleku pa ni odgovoril nikdo.

„Moja mamica so daleč, ne slišijo me“, prišlo mu je na misel in prestal je plakati.

Potihnil je, najedel se, poigral se s švabi, ko je naenkrat zagledal na umazanih tleh nekaj svetlih, skoraj gorečih lis.

To solncece je na svojem potovanju zablodilo za trenutek k Karleku na obisk.

Fantek se je postavil v njegov žar, zaprl naglo očke in nategnil obraz v bolestne poteze.

Ni mogel prenesti pogleda v solnce. Videl je, da je prišlo k njemu skozi odprto okence, skozi listje stare hruške, ki je s koncem svoje veje zakrivala okence.

Ko je tako gledal, zagledal je naenkrat ptička. Taščica je to bila, lepa, na prsičkah kakor z krvjo polita, očke je imela goreče kakor dva granatka,

Na vprašanje, kako bo Bienenrth sestavil nov kabinet, je danes težko odgovoriti. Iz njegovih različnih enuncijacij je pač spoznati, da bo več parlamentarnih strank pritegnil k vladni večini, iz česar sledi, da bo prišlo tudi nekaj Slovanov v novo ministrstvo.

Zadnji čas se imenuje vse polno oseb, ki baje izstopijo, oziroma pridejo v pošt. Ponovno povdarjamo, da so vsa taka poročila le svobodna ugibanja; ali ker imamo vršiti dolžnost časnikarjev, ki beležijo vsako zanimivejšo novico, prinašamo tudi te vesti.

Začnimo na poljski strani! Tam je ravno ob novem letu izdal Stapinski oster edikt, da se s svojo stranko v Poljskem klubu ne da zapostavljati in da zahteva za stranko ali mesto klubovega načelnika, oziroma ministrski portfelj. S tem bi bil torej Stapinski tudi ministrski kandidat. Drugo poročilo pravi, da bo dr. Glombinski dobil naučni resort. Minister za Galicijo bi postal ali dr. Kozłowski ali podpredsednik zbornice vitez Starzinsky.

Nemci hočejo, da se vzame naučno ministrstvo Stürgkhu, ker jim je preveč „klerikalen.“ Vkljub temu se imenuje od druge strani Stürgkh kot kandidat za notranje zadeve. Grof Stürgkh ima baje močno zaslonbo pri prestolonasledniku.

Minister za notranje zadeve Haerdtl, delavski minister Ritt, finančni Bilinski, železniški Wrba, galicijski Dulemba se baje gotovo več ne vrnejo.

O Weisskirchnerju so prerokovanja različna. Nekateri pravijo, da bo izkrcan, drugi da bo delavski minister, tretji ga hočejo obdržati na dosedanjem fotelju trgovskega ministra.

Za finančnega ministra lancirajo Nemci guvernerja poštne hranilnice Schusterja in za železniškega ministra ravnatelja severnih železnic Panhansa.

Izmed Čehov se imenuje Fiedler kot trgovski minister, dr. Braf kot poljedelski, eventuelno kot minister krajan. Korespondirajoče na nemški strani se imenuje Pachet, dr. Eppinger, dr. Urban kot nemški minister krajan.

Izmed nemških parlamentarcev se imenujejo Wittek in dr. Silvester kot železniški minister, dr. Pattai in dr. Fuchs kot justični minister. Mnogo glasov pa je, ki pravijo, da ostane Hohenburger tudi v novem ministrstvu.

Namesto teh ugibanj bodo v par dneh prišla dejstva. Mi le eno pogrešamo, namreč da se v sedanjih krizi prav nič ne govori o Jugoslovanih.

Politični pregled.

Clary odstopi.

Claryjevo stališče ni posebno trdno. Že večkrat smo imeli priliko beležiti vesti o njegovem odstopu. Sumljivo je posebno, ker se te vesti vedno bolj pogosto in vedno vstrajneje ponavljajo. V soboto in nedeljo so se nemški listi zopet obširneje bavili z Claryjevim odstopom. Nemškonacionalni listi, v prvi vrsti „Tagespost“, se trudijo na vse načine dokazati, kako je Clary povsod priljubljen in kako je nenačuden. Držali bi ga radi, ker jim gre vedno na roko. Tudi Clary sam se je izjavil napram poročevalcu „Tagespost“, da mu o odstopu ni nič znanega in bi rad ostal še naprej štajerski cesarski namestnik.

Iredenta.

Iz Pulja brzojavljajo dne 1. januarja: Danes so se vršile v tukajšnjih italijanskih izobraževalnih in športnih društvi hišne preiskave. Konfisciranih je bilo več tiskovin in trije člani društev aretirani. Govori se, da so se izvršile aretacije radi veleizdaje.

Parlamentarni kalendarj.

Listi poročajo: Ministrski predsednik baron Bienenrth je danes dne 2. januarja 1911 pri cesarju v avdijenci, da se formulira novi kabinet. Ministrski predsednik baron Bienenrth bo začel pogajanja po sv.

„preprostega tesarjevega sinu“ je predmet tudi profanih znanstvenikov. Kristusovo vprašanje raziskuje ta v sedanjem času zlasti dve struji: liberalnoteološka in mitičnoteološka. Prvo goje na protestantskih bogoslovnih fakultetah, početnik druge pa je Anglež Robertson. Za njim sta krenila matematik Schmidt s svojim delom „Der vorechristliche Jesus“ in bogokletnik Drews s „Christus-Mythe.“ Knjiga zadnjega je povzročila hud literaren boj na levi in desni. Drews ne taji le božanstva Kristusovega, ampak naravnost zanika tudi njegovo historično eksistenco. Po njegovem pojmovanju ni krščanski Kristus nič drugega nego nadaljevanje bujne orientalske mite.

Torej je Kristus plod bajne domišljije?! Kaj poreko k temu Nietzsche, Loösten, Hartmann, Harneck, Paulsen, Kautsky in ravnokar umrli Tolstoj! Kaj vsa liberalnoteološka šola? V Drewsu zro sovražnega, blasfemičnega idiota.

V zadnjem času je izšlo že nešteto brošuric s stereotipnim naslovom: „Hat Jezus gelebt?“, kjer branijo zgodovinsko nepobito dejstvo Kristusove eksistence. Taki boji praktično utrjujejo vero katolikov in povzročajo celo v mlačnih krščanskih središčih razkrajajoč učinek. Zanimiv pa je ta pojav za nas tudi zato, ker nam kaže konsekvence in izrodke liberalno-racionalističnih teorij. Poizkusno taženje in zanikanje

Treh kraljih. Državna zbornica se ne skliče baje pred 18. januarjem.

Zopetni prevrat na Portugalskem.

Iz Portugalske prihajajo vesti, da se sedanja provizorična portugalska vlada nahaja v velikih stiskah. — V portugalski državi je baje protirevolucija že popolnoma razvita. Med mornarico in armado vlada veliko nezadovoljstvo s sedanjimi odnosi in s sedanjo armado. Sedanja provizorična vlada sicer to protigibanje taji ali vsaj hoče utajiti, toda faktično obstajajo tajni načrti in tajni komploti, ki stremijo za zopetnim prevratom na Portugalskem. Tudi kralj Manuel, ki živi sedaj na Angleškem, se je začel nenkrat gibati, med tem, ko je bil poprej popolnoma tih.

Raznoterosti.

Vabilo na naročbo.

„Straža“ je sedaj najobširnejši slovenski list na Spodnjem Štajerskem, zato ne sme manjkati v nobeni zavedni narodni družini. Vsak napravi narodno delo prve vrste, če se naroči na naš list. „Straža“ stane na leto 12 K, mesečno 1 K, kar za trikrat na teden izhajajoči list gotovo ni preveč.

Uredništvo in upravnništvo.

Novoletni sprejem. Včeraj, na novega leta dan, so se poklonili zastopniki mariborskih katoliških duhovščin, z njimi mnogo odličnih lajkov in mariborska duhovščina prevzvišenemu gospodu knezoškofu, da jim izrazijo najspoštlivejša novoletna voščila. V imenu duhovnikov, katerih se je zbralo nad 30, je stolni prošt prelat K. Hribovšek ponovil obljubo vdanosti in pokorščine do nadpastirja, od Boga postavljenega, ki so v svojem odgovoru vsem navzočim in ob enem duhovnikom vse škofije želeli srečo in blagoslov pri izpolnjevanju težavnih stanovskih dolžnosti. Ob enem so napovedali za nastopno leto 1911 škofijski zbor, ki naj dosedanje škofijske določbe spravi v soglasje z odloki provincijalne sinode solnograške leta 1906, in ki naj z ozirom na krajevne razmere uredi izvrševanje najnovejših papežskih ukazov o svetem obhajilu, o starosti prvoobhajancev itd. Kot zastavo božjega blagoslova za nove leto so podelili zbranim pred odslovitvijo svoj višjepastirski blagoslov.

Iz šole. Deželni šolski svet je dovolil otvoritev enoletnega učnega tečaja (kakšnega?) na dekliški meščanski šoli v Ptuj. Nadučitelj Viktor Höltzschl iz šulterajnske šole v Št. Ilju v Slov. goricah je imenovan za definitivnega učitelja na tretji deški ljudski šoli v Mariboru.

Zadružni tečaj v Št. Lovrencu na Dravskem polju se začne v ponedeljek dne 9. januarja točno ob 8. uri zjutraj. Vsi udeleženci naj pridejo prejšnji dan popoldan v Št. Lovrenc (železnična postaja Sterntal ob progi Pragersko-Ptuj) in se podajo v zadružni dom, kjer dobe vsa pojasnila. Tajnike posojilnic, ki še niso dovolj izurjeni za sestavljanje računskih zaključkov, opozarjamo na to, da se bo v četrtek dne 12. januarja cel dan razpravljalo o sestavi računskega zaključka in jim priporočamo, da se ta dan tečaja udeležijo.

Sodnijski uradni dnevi za občine Sv. Lovrenc nad Mariborom, Kumen, Rotenberg, Legen pri Ribnici, Recenjaki, Činžat in Grajt so razdeljeni za leto 1911 tako-le: 4. januarja, 1. februarja, 1. marca, 5. aprila, 3. maja, 7. junija, 5. julija, 2. avgusta, 6. septembra, 4. oktobra, 2. novembra in 6. decembra. Vršijo se od 12. ure opoldne do 3. ure popoldne v občinski pisarni trga Sv. Lovrenc. — Sodnijski uradni dnevi za občine: Št. Jurij ob Pesnici, Zgornja Sv. Kungota, Plač, Špičnik, Slatinek, Svičina in Vrtnički vrh so razdeljeni za leto 1911 tako-le: 12. janu-

historične osebnosti, ki odseva liki solnce iz svetovne zgodovine, le prejasno razodeva duševni bankerot in nevedni diletantizem racionalističnih struj. Vsak čut za resnico in pravo zgodovinsko umevanje se nekako razrekeči v retorti razkrajajočega doktrinorizma.

Vsi ti končni rezultati so le nujna posledica prvotnih premis. Kar je gradila liberalna šola polagoma, je postavila radikalna struja naenkrat; kar je prikrivala liberalna teologija, je očitno izpovedal radikalizem. Ena struja potvarja prave tekste, da izbrši s takim neznanstvenim početjem sledove božanstva, druga jih smatra za interpolirane in izpremeni namah ves zistem v bajko. S pomočjo takih „umetnih sredstev“ vsakdo lahko napravi iz Sokrata beba, iz Rafaela mazača, in iz Napoleona nekretnega rekruta.

Praktična vrednost obeh struj je za katolika nekako ista. Boj nasprotnikov za in proti Kristusu je le potrdilo našega prepričanja. Nit o Kristusu pelje naravnost ad absurdum, podoba Jezusa, kakor ga slika liberalnoteološka šola, ne vzdrži kritike; osebo Kristusovo moremo razumeti le v skrivnosti božanstva, kakor jo brani Cerkev. Kam drugam naj gremo? „Ti imaš besede večnega življenja!“

Mihačov.

arja, 9. februarja, 9. marca, 13. aprila, 11. maja, 16. junija, 13. julija, 10. avgusta, 14. septembra, 12. oktobra, 9. novembra in 14. decembra. Vršijo se od 10. ure popoldne do 11. ure popoldne v občinski pisarni Zgornje Sv. Kungote. Tozadevni razglas, ki je nabit med razglasi pri okrajni sodnji v Mariboru, je za prve občine dvojezičen, za druge pa samonemški. Tako postopanje merodajnih faktorjev se nam zdi skrajno nelojalno in za nas Slovence žaljivo. Ali je mogoče gospodom neznano, da biva v zadnje navedenih občinah razmeroma ravno toliko Slovencev, kakor v prvih? Da se pa pri enakih narodnostnih razmerah tako očitno pristransko postopa, to moramo najodločneje obsojati. Ali so mogoče Slovenci na levem bregu Drave manj vredni kakor oni na desnem? Ali ne velja za oboje paragraf 19 osnovnega drž. zakona?

Prihodnji občni zbor Z. S. P. se v kratkem vrši. „Narodni Dnevnik“ je na Silvestrov večer še nekoliko obreal dr. Benkoviča in zagrozil, da se ga bo izključilo od prihodnjega občnega zbora Z. S. P. Sicer dr. Benkovič ni član Z. S. P., ampak le pooblaščenec članic, in se ga zato ne more izključiti; pa če odbor napravi to silovitost, potem pride na občni zbor deset drugih Benkovičev; o tem naj bodo gospodje prepričani. Sploh pa se usoda Z. S. P. ne bo odločila na občnem zboru, ampak v sodni dvorani in drugod.

Starini in mladini celjski, sploh cela liberalna advokatokracija, zopet složno deluje zoper interese slovenskih posojilnic. Saj ni čudno, ker so jim interesi posojilnic le deveta briga. Enim se gre le za vzdrževanje liberalnega časopisa, drugim pa za kaj drugega. Oboji skupaj pa so enakovredni sovražniki slovenskega ljudstva, katero poznajo le v svojih pisarnah. V tem oziru ni nobene razlike med dr. Kuvceom, dr. Božičem ter priveskoma dr. Kalan, dr. Koderman ter dr. J. Sernecom in dr. Tudi še druge stvari se govori v Celju, o razlogih te složnosti v krogih, ki razmere poznajo.

Nemški vpliv. V Mariboru vlada velikanski terorizem glede ljudskega štetja. Mi se bojimo, da bo tokrat mnogo manj Slovencev naštetih nego leta 1900, čeprav ve vsak otrok, da je ravno v zadnjih desetih letih slovenski element v Mariboru precej močno napredoval. Dogajajo se slučaj, da se slovenski posli, ki ne znajo skoraj besedice nemški, kratkoma vpišejo kot Nemci. Po drugih hišah prihajajo hišni posestniki ter strankam naročijo, da morajo priti v nemški „auskunftei“ za ljudsko štetje, kjer se jim bodo pole izpolnile. Stranke, ki so nevedne, seveda ubogajo. Tudi Slovenci so otvorili dve posredovalnici za popisovanje števnih pol, jedno v našem uredništvu, drugo v Narodnem domu.

Okrajni zastop. Vest liberalnih celjskih listov, da bodo volitve za okrajni zastop mariborski že meseca januarja, je neresnična. Pač pa bodo kmalu razpisane volitve za okrajni zastop slovenjebistriški.

Ena se želja je njemu spolnila. Iz Rajhenburga se nam piše: Bivši „ferbolter“ Novih dvorov na Hrvaškem, bivši župan v Rajhenburgu, bivši propadli deželnozborski kandidat, bivši veliki financir Griča in posojilnice v Brežicah, bivši ravnatelj delniške pivovarne v Žalcu in bivši itd. itd., je postal po milosti propadajočega Narodne stranke celjske „nadrevizor“ Zadružne zveze v Celju. Od enega pogreba do drugega pošiljajo, oziroma se prestavlja ta zadružni ženij, ki čuje na ime Benjamin Kunej. Odbornik celjske Zadružne zveze in pa ob enem njen nadrevizor, kaj, to je pač nekaj? Kaj poreče k temu njegov oproda Stiebler, ki ga v kapaciteti gotovo prekaša, pa je sedaj tako neusmiljeno degradiran? No, pa bodeta vsaj ta dva rešila potapljaajočo se ladijo in jo otela pogibelji. Zavidamo resnično zadružništvu, kolikor ga je še okrog celjske Zadružne zveze, za tako pridobitev. Da bi le to službeno razmerje ne ugasnilo tako hitro in klaverno, kakor so dosedaj vsa druga!

Viničarski tečaj priredi kmetijska šola na Grmu na Kranjskem za mladeniče iz vinorodnih krajev, ki se hočejo praktično izvežbati v vseh potrebnih vinogradniških in trtičnih delih. Tečaj bo trajal od 15. februarja do 31. oktobra tega leta. Sprejme se šest učencev v starosti od 16 let naprej. Viničarski učenci dobe brezplačno hrano in stanovanje in v denarju po 10 K na mesec. Prošnje, katerim je priložiti krstni list, ali pa domovnico, je vložiti pri ravnateljstvu kmetijske šole na Grmu (pošta Kandija na Kranjskem) do 15. januarja 1911. Sprejmejo se tudi mladeniči iz Štajerskega.

„Straža“ na Dunaju. Slovensko katoliško izobraževalno društvo „Straža“ vabi na občni zbor, ki se vrši v nedeljo dne 8. januarja 1911 ob 7. uri zvečer v društvenem lokalu (Dunaj, VI., Wallgasse 27). Spored: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo revizorjev. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti. Po končanem vsoporedu sledi prosta zabava. Člani lahko poravnajo društveno članarino; vse somišljenike, ki še niso člani, pa uljudno vabimo, da pristopijo. — Z ozirom na tesne društvene prostore imajo pristop k občnemu zboru pred vsem člani; v kolikor je mogoče, seveda tudi vsi prijatelji društva.

C. kr. ministrstvo za notranje stvari je sporazumno z c. in kr. vojnim ministrstvom in c. kr. ministrstvom za deželno brambo z razglasom z dne 31.

Na kraljevo 6. t. m. k predstavi žaloigre „Za pravdo in srce“ (Flösserg.)

decembra 1895, števil. 12 državnega zakona, izdalo določbe, tičeče se zdravljenja obolelih vojaških oseb po civilnih zdravnikih. Na to se opozarjajo vsi gg. zdravniki.

Češka visoka šola za politične znanosti v Pragi. Ustanovitev te visoke šole je zagotovljena. Za profesorja žurnalistike bo imenovan, kakor poročajo različni listi, krščen žid cesarski svetnik dr. Josip Penžek.

10.940 kron se je ob božičnih praznikih nabralo za Südmarko ter se tudi razdelilo med „uboge“ Nemce na jezikovni meji. 500 K se je dalo nekemu posestniku, ki so ga eksekutorji že delj časa nadlegovali (Št. Ilj!), 650 K pa je dobil neki obrtnik, da zamore konkurirati s slovenskimi obrtniki, 740 K so pa dobili kot darilo za božič švabski naseljenci. Tako siplje Südmarka denar med svoje in ustvarja — korupcijo.

Jubilejne poštne znamke, ki so bile izdane dne 18. avgusta 1910, povodom 80. cesarjevega rojstnega dne in ki z 1. januarjem 1911 zgube veljavo, se še do 31. marca 1911 pri poštah uradih zamenjajo za navadne poštne znamke.

Štajersko.

S. K. S. Z., ima v četrtek dne 5. t. m. popoldne ob 5. uri v uredništvu „Slovenskega Gospodarja“ odborovo sejo.

Maribor. Katoliško delavsko društvo je imelo včeraj na novega leta dan predstavo. Vprizorilo se je petdejansko burko „Mesto in dežela“ ali „Živinski trgovci iz Zgornje Avstrije“, ki je vzbudila mnogo smeha. Igralo se je po večini dobro, udeležba pa je bila bolj slaba.

Lembah pri Mariboru. Dne 22. decembra se je vršila v tukajšnji šoli božičnica s petjem, deklamacijami in igro. Udeležilo se je mnogo domačih veljakov in lepo število starišev. Po slavnosti je prešlo 192 otrok različna darila; najubožnejši učenci so bili obdarovani tudi s toplimi oblačili in z obutjem. Za božičnico so darovali naslednje gospe in gospodje: neimenovan dobrotnik 50 K, po 20 K: Marija Pahernik in Franc Robič; po 10 K: dr. Ferk, Jožef Rotner, neimenovana Mariborčanka in neimenovan Mariborčan; Franc Jug 6 K; po 5 K: Anton Kocuvan, Pavla Rotner, Julij Robič, Viktor Ogrisek, F. Robič, neimenovana Mariborčanka in neimenovan Mariborčan; Janez Švigelj 4 K; po 3 K: L. Rotner, J. Kaloh, Peter Marin, H. Reiser; po 2 K: Ant. Črnko, dr. Rosinova, Valburga Grill, J. Košuta, Andrej Moder, Miha Sernec, Ignacij Rotner, dr. Rosina, dr. Turner, Anton Robič, J. Jauk, F. Pahernik, M. Lichtenwallner, M. Lesjak, Luka Ilgo, A. Laurenčič, Hugon Robič, Jernej Tominc, J. Mašat, A. Godčec in trije neimenovani Mariborčani; M. Ornik 1.40 K; po 1 K: Kranjčeva, R. Kranjc, Jožef Bučer, N. Robič, T. Stani, Janez Rotner, Anton Lešnik, Leop. Löschnig, P. Mravljak, A. Petschko, H. Pogačnik, J. Robič in neimenovan Mariborčan. Tri tvrdke so poslale razno blago. Sledeče gospe so oskrbele za vse učence pecivo in slaščice: K. Robičeva, H. Robičeva, M. Robičeva, A. Črnkova, M. Godčeva, E. Hofrichterjeva, M. Kalohova, M. Pšundrova in M. Vodenikova. Bog plati vsem prijateljem in dobrotnikom naše mladine!

Ceršak. Nobeno sredstvo ni protestantovskim vsenemcem preumazano, nobena laž preostudna, samo če mislijo, da jim bo le količkaj pomagala k dosegi peklenskih nakan. Ker naši ljudje ne marajo šulferajnske šole, ker dobro vedo, da se bo z nemško šolo naselilo tudi lutrovstvo in bo zavladal v dozdaj složni občini najhujši razdor in razpor, pričeli so prusovski listi na najpodlejši način napadati našega vrlega župana gospoda Hauca. Najprej so ga hoteli naslikati pred javnostjo kot nemškega renegata. Ko so se jim radi tega vsi smejali, ki poznajo gospoda Hauca in njegovo rodbino, pričeli so brezvestnejšo gonjo. Očrnili bi ga radi kot župana in ga napravili nemogočega. V „Marburgerci“ od dne 22. decembra je lopovski dopis, s katerim bi se naj dokazalo, da je gospod Hauc pri določanju nekega jeroba izrabljal svojo uradno oblast in nastopal zahrbtno in nasilno. Ves dopis je pa ena sama velika laž. Vsa zadeva se je zvršila tako-le: Za otroke nekega Cvilaka, ki je nedavno umrl, je bilo treba določiti varuha. Ko je župan gospod Hauc naznanil sodnji Cvilakovo smrt, se je izjavila njegova žena Helena, da hoče imeti za sovaruha posestnika gospoda Reiterja. Ko sta o tem zvedela znana velika „Nemca“, sta zahtevala od sodnije, naj imenuje Zehnerja postavnim varuhom. Hoteli so namreč s tem, da bi dobili otroci nemškega jeroba, pridobiti nekaj šolarjev za svojo žalostno šolo. Cvilakova je res dobila od sodnije pismo, naj se odloči, koga hoče za varuha. Prišla je s tem pismom k gospodu Haucu in ga prosila, naj naznani sodniji, da hoče ona gospoda Reiterja za varuha. To sta zopet zvedela eksponenta lutrovsko-nemške šole in nista mirovala. Spravila sta se zopet na Cvilakovo in sta jo nadlegovala z nadaljnim prigovarjanjem. Omotiti se jo je celo hotelo s tem, da se ji je obljubilo 400 kron podpore od Südmarke, če si bo izbrala nemškega varuha. Vsem tem spletkam se je konečno res posrečilo, da je imenovan Zehner za varuha. A naši šentiljski posilinemci in švabi naj se radi tega kar nič ne vesele. Nemška drevesa ne bodo zrastle do neba, to bomo že poskrbeli. Najkrepkejši odgovor na vse losvonromovske napade na naše ljudi je pa dala Cvilakova sama. Po nesramnem dopisu v „Marburger-

ci“ je bila v županovi pisarni, kjer je v navzočnosti občinskih svetovalcev gospodov Janeza Stani in Jožeta Reiter odločno izjavila, da je dopis gola laž in hudobno obrekovanje. Mislimo, da ta lekcija ni ravno prijetna za „resnicoljubnega“ dopisuna. Po tej izjavi Helene Cvilak nosi na sebi za vedno pečat lažnjivosti in ljudje se bodo zelo varovali stopiti z njim v kake stike, ker vedo za pregovor: Povej mi, s kom občejuš, in povem ti, kaj si!

Celje. Dne 30. dec. se je v Celju vršila ob-ravnava v neki kazenski zadevi, v kateri je celjski zdravnik dr. Janko Sernec nastopal kot tožnik, v resnici pa je skesano sedel na zatožni klopi. Njegova oseba je sicer premalenkostna, da bi se javnost z njo pečala; pa ker se je svoj čas zelo širokoustil in je tudi precej drobiža izdajal za propagando falitnega mlado-liberalizma, zato mu naj privoščimo par vrstic. Suum cuique!

Ko je občeznani bivši ljubljanski odvetnik in veleposestnik v celjski okolici prišel pod kuratelo, češ, da nima volje, svoje zadeve sam upravljati, tedaj se je vse čudilo, kako je sodišče moglo kuratorjem imenovati človeka, ki o gospodarstvu na tako obširnem veleposestvu toliko razume, kakor njegov škorenj; pač je ta mož položil zelo velik račun o svojem zdravniškem honorarju in se je sploh znal v dotično hišo tako vgnezditi in je kot hišni zdravnik deloval s sumljivo vnem za kuratelo. Njegovega poslovanja kot kurator pa je konec, ker so se pri zadnji obravnavi dognale stvari, ki so usodepolne zanj.

Zaslišano je bilo nebroj prič, ki so pod prisego potrdile med drugim, da se kurator in kurandova soproga „imata rada“, tako rada, da je celo šolska mladež izpraševala, ali kurand nima svoje žene; neka priča je potrdila svojo izjavo, da bi na mestu kurandovem posegel po orožju ter vse postrelil, ako bi se tako godilo v njegovi hiši. Dognalo se je, da tudi kalni valovi Voglajne in teharske livade vedo marsikaj šepetati o hvalevredni skrbi kuratorja za dobrobit kurandove hiše.

V ljudstvu vlada splošno ogorčenje, kako da oblasti kaj takega trpe in pomiluje kuranda — kuratelnogo sodišče pa je dosedaj bilo slepo in gluho. Saj mu je vendar moralo sumljivo biti, da se ta „kurator“ kakor klop drži svoje kuratele, četudi se je doglalo, da ne občeju s svojim varovancem (!), da sta si v sovraštju itd.; posebno burni prizori pred sodiščem bi bili zelo poučni za kuratelnogo sodišče.

Registriramo to v ilustracijo mlado-liberalne morale. Več drugod!

Sevnica ob Savi. Kmečko izobraževalno društvo v Sevnici ob Savi ima v nedeljo dne 8. januarja 1911 zjutraj po rani sveti maši v društvenih prostorih svoj redni letni občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Poročilo tajnika in blagajnika. 2. Sprejem novih udov in vplačevanje udnine. 3. Volitev novega odbora in odsekov. 4. Razgovor o nekaterih nujnih stvareh. K obilni udeležbi tega važnega zbora nujno vabi odbor.

Rogatec. Občinski odbor rogaški je dovolil iz občinske blagajne za nemški šulferajn podporo v znesku 30 K. Tako se postopa z denarjem davkoplačevalcev. Slovenske občine, odgovorite na to s podporami za „Slov. Stražo.“

Sromlje pri Brežicah. Hranilnica in posojilnica v Artičah je darovala 25 K v občinski sklad za tukajšnje reveže. Podpisano županstvo se hranilnici in posojilnici v Artičah tem potom pristrčno zahvaljuje, in ji želi mnogo blagoslova pri njenem človekoljubnem delovanju. Županstvo Sromlje: A. Petan, župan.

Makole. Odplula je tajinstvena sveta noč, porazgubil se je jek božičnih zvonov, le spomin prijete živi v duši, prav posebno v otroški duši. Iz naših gričkov prihajajo bedni otroci — šolarji. Tužno se ozirajo po trgu — le sem pa tje se jim razradosti obrazek, ko gledajo skozi okno okrašeno božično drevesce. Tem ubožnim palčkom prirede požrtvovalni Makolčani dne 8. prosinca 1911 v Narodni dvorani božičnico. Na vsporedu so božični nastopi, božično drevo, deklamacije, petje, govori itd. Komur preostaja kakšen darek izpod svojega božičnega drevesca, naj nam ga posodi in s posojilom pride naj sam, je pristrčno vabljen, in otroška duša, blesteča se v pomladnem veselju, mu vrne dvojno posojilo. Komur je mar oni rokav, ki se imenuje Dravinjska dolina, pride gotovo na prvo slovensko božičnico doli pod korenjakom Bočem. Pridite vsi, ki čutite z nami — ki čutite z mladino — čutite slovensko! Na svidenje dne 8. prosinca 1911 pod božičnim drevescem v prijaznih Makolah!

Lučane. Meseca novembra 1910 so se pri nas preskušale in blagoslovile nove, krasne orglje, izborno delo mojstra gospoda Josipa Brandla v Mariboru. Na znotraj kakor na zunaj so nove orglje trpežno, prostorno in okusno delo s 1354 različnimi žegli. Orglje so izdelane po najnovejšem sistemu in so lep okrasek novi cerkvi. Kornij direktor P. Mih. Horn iz Gradača je preskušal cele orglje in se izrazil zelo pohvalno o celi zgradbi, trpežnosti in solidnosti posameznih delov, ki odgovarjajo vsem najnovejšim in modernim iznajdbam na tem polju. Posebno pa je pohvalil izborni intonacijo, ter častital dekanu čast. gospodu Vollmaierju, da je dobila cerkev tako veličasten okrasek iz roke gospoda Brandla. Kornij direktor P. Horn se je opetovano izrazil: „Nove orglje iz roke gospoda Brandla se lahko sprejmejo z vso mirnostjo in zavestjo solidnega dela.“ Te besede so pač najlepši dokaz, najboljša spričevala g. Brandlu za njegovo izdelke.

Prva božičnica slovenskega vrtea v Velenju v Šaleški dolini.

Res lepa in važna je bila misel naših rodoljubov, ustanoviti v Velenju, kjer je prav živahno razvita nemškutarija in kjer sta nam nemški vrtec in nemška šola odtujila že marsikaterega slovenskega otroka, slovenski otroški vrtec. In res, naša „Slov. Straža“ je letos uresničila to misel, je ustanovila slovenski otroški vrtec in nastavila marljivo učiteljico kot voditeljico tega vrtea. In sadovi tega vrtea se lepo že sedaj kažejo v teku enega leta. V trgu kakor med kmeti, med mladimi in starimi, vlada veliko zanimanje za ta vrtec. Stariši tudi radi pošiljajo svoje otroke v ta vrtec, ker vedo, da se otroci tukaj že v nežni mladosti naučijo mnogo lepega in koristnega.

Kako lepo se razvija ta vrtec in kako veliko zanimanje vlada za njega, nam je pa najlepše pokazala božičnica, katero je ta vrtec prvokrat priredila letos na praznik sv. Štefana popoldne v prostorih Društvenega doma. Takoj po večernicah je postalo živahno okoli Društvenega doma in kmalu je bila velika dvorana polna mladih in starih. Med udeleženci je bilo razun domače in tudi sosedne duhovščine večje število tržanov z gospodom županom Skasa in mnogo kmečkega ljudstva. Posebno še pa moramo omeniti plemenito obitelj Adamovič, ki se je udeležila kakor navadno vselej tudi te prireditve.

Ko se je zavesa na lepo okrašenem odru dvignila, se nam je nutil gniljiv prizor: V sredi odra lepo okrašeno, razsvetljeno božično drevesce, pod drevescem pa lepe z zelenjem in cveticami okrašene jaslice, okoli teh pa zbrani mali otročiči slovenskega vrtea in slovenske šole.

Gospod župan lepo pozdravi vse navzoče občinstvo in se zahvali za tako veliko udeležbo pri tej slavnosti.

Zdaj pa začnejo mali otroci tekmovali v petju, v govorih, dvogovorih in deklamacijah, v katerih proslavljajo novorojenega Deteta. Menda vsakomur je ginjenosti zarosilo oko, ko je slišal, kako otročiči, ki še-le komaj znajo govoriti, ljubko obljubujejo božjemu Detetu v jaslicah, da hočejo ostati pridni in nedolžni. Bog daj, da bi se to tudi zgodilo.

Ko sta po tej otroški prireditvi še gospod župan in gospod župnik podala otrokom lepe nauke in jim priporočala pridnost in hvaležnost do dobrotnikov, so se razdelili razni darovi pridnim in ubogim otrokom. Gotovo je bilo blizo 100 otrok obdarovanih, ki se bodo gotovo hvaležno spominjali tega dneva, pa tudi dobrotnikov, ki so darovali.

Toda ker se pa obdarovani otroci še sedaj ne morejo primerno zahvaliti, zato bodi tukaj javno izrečena pristrčna zahvala vsem blagim darovalcem. Ne bomo navajali posameznih imen dobrotnikov, domačih in tujih, ker jih je veliko (celo daljni ljubljanski rodoljubi so obilo prispevali), in bi se torej vsakemu posebej ne mogli primerno zahvaliti, ampak kličemo vsem skupaj: Bog povrni stotero vsem blagim rodoljubom, kateri ste s svojimi darovi pripomogli, da se je naša prva božičnica tako lepo izvršila! Prosimo pa, da nas še naprej podpirate pri našem delu, ker gre se za bodočnost naše slovenske mladine, da ostane zvesta veri in svojem narodu. Ob enem pa bodi izrečena pristrčna zahvala tudi naši gospodični učiteljici in voditeljici slovenskega otroškega vrtea, ki res lepo vodi vrtec in se je veriko trudila, da se je naša prva božičnica tako izvrstno izvršila.

Koroško.

Sveče. Iz dežele neverjetnosti. Marsikaj smo že čuli o razmerah na Koroškem, marsikaj se nam je zdelo, da ne živimo v kulturni državi, ampak kje med Turki, zadnji ukrep koroške vlade pa presega vse dosežanje. Smatrati ga smemo za rekord narodne zagrizenosti in nestrpnosti. V Svečah je namerala prirediti Slovensko krščansko-socialna zveza za Koroško od dne 27. do dne 29. decembra 1910 tri-dnevni socialni kurz. Drugi dan pa je že poslala oblast orožnike, ki so naznanili, da se kurz ne more vršiti, ker je v hlevu istega posestnika ena — krava bolna na parkljih. Kolika skrb vlade za Slovence? Naravnost ginljivo je, če človek sliši, da je vlada tako preporna ljubezni do nas Slovencev. Če le krave na parkljih obolijo, pa se že boje skrbni vladinoviči za nas. Potem naj človek ne poje hvale in slave sedanjemu sistemu, čeprav je jasno, da se je bolezen na parkljih vzelo samo za povod, da se je nam Slovincem, ki bi se radi izobrazili in bi radi napredovali, dalo nesramno breco.

Primorsko.

Za kat. tisk je določil v oporoki rajni splitski škof Nakič 10.000 K.

Pravico javnosti je dalo naučno ministrstvo privatni trirazredni ljudski šoli istrske družbe sv. Cirila in Metoda s hrvaškim učnim jezikom na Velikem Lošinju, in sicer začeni z letom 1910-1911.

Trst brez mesa. Iz Trsta poročajo: Tukajšnji mesarji hočejo z ozirom na majhne zaloge klavne živine prenehati s klanjem. Če se ta sklep uresniči, bo Trst prihodnje dni brez mesa.

Pridobivajte nove naročnike!

Naznanilo.

Posojilnica v Gornji Radgoni, reg. zadruga z neomejeno zavezo sklenila je v seji načelstva dne 4. decembra 1910, da s 1. januarjem 1911 zviša obrestno mero hranilnih vlog od 4 1/2% na 5%.

Obrestna mera za posojila pa ostane ista kakor do sedaj, namreč pri posojilih proti vknjižbi 5 1/2%, na osebni kredit pa 6%.

V G. r. Radgoni, dne 26. decembra 1910.

Načelstvo.

Zenini, * neveste, * svatje

Janko Artmanu

v Št. Jur ob juž. žel.
po svatovsko obleko

in druge na novo nabavljene svatovske
potreščine.

Išče se

tajnik za posojilnico

v mestu na Sp. Štajerskem. Nastop 1. februarja 1911. Plača po dogovoru. Prošnje z zahtevki plače se naj pošiljajo na naslov Vlad. Pušenjak, nadrevizor v Mariboru. 196

Slovenska trgovina

J. N. Šoštaric, Maribor

samo Glavni trg šte. 9

priporoča p. n. občinstvu svoje veliko zalogo svakovrstnega najnovejšega in najmodnejšega blaga iz samo prvih in najboljših tovarn.

z modnim in manufakturnim blagom
ter krojaškimi potreščinami - - -

Postrežba točna in stroga solidna. :: ::

Umetni zavod za slikanje na steklo
Maks Tušek : Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v to ko spadajoča dela po najnižji ceni.

Načrte in proračune na razpolago.

Hotel Trabesinger v Celovcu : Velikovška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prinočujejo v Celovcu. — Tukaj najdejo lepe, snažne in po zimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko dvorišče za vozove in tri hleve za konje. — Za zabavo služi kegljišče, po zimi zakurjeno. — Po leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredah zvečer. 188

Velike dvorane za shode in veselice.

Lastnik: **Ivan Millonig.**

Na kolodvoru pričakuje go tov domači omnibus.

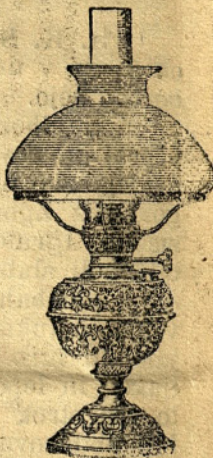
Edina štaj. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno

Franc Strupi : Celje
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

Najsolidnejša in točna postrežba.

Naročite Stražo!

Vage

za vage, voze (mostne), centimale, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,

tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
slovenska obrt.

Novoizšlo

v Tisk. sv. Cirila

v Mariboru :

Prošnje za domovinstvo.

Tedensko poročilo o nalezljivih boleznih.

Velika zaloga

dobro snaženega posteljnega perja po vsaki ceni priporoča tvorca

Jožef Učaga, Maribor

Tegethof. cesta 21.

XXXXXXXXXXXX

NASIM GOSPODINJAM

priporočujemo priznani najboljši pridatek za kavo „ZAGREBSKI pravi FRANK“ s kavnim mlinčkom, kot izvrstni domači izdelek. 52

OSTANKI

parhaste za ženske obleke po 20 m trpežni K 10.— Zelo močni K 12.— posebno fini K 14.—, hlačvine za moške obleke, dvojne širjave po 10 m močni K 14.— zelo trpežni K 17.— posebno fini 20 K, čez 20 K franko razpošilja

: narodna veletrgovska hiša :

R. Stermecki : Celje.

Restavracija

Narodni dom

v Mariboru.

Izborna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljon Sobe za tučce.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti se pošlje hranilne položnice na razpolago (šek konto 87.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti papirni varnosti po 4 1/2%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poročilo po 5 1/2%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje lupojuje na zastave vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povratni gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

se vsake sredo in četrtak od 9. do 12. dopoldne in vsake soboto od 8 do 12 dopoldne, izven praznikov. — V uradnih urah se sprejemajo in plačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. dopoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne knjižice.